

وزارت تعاون، کار و رفاه
اجتماعی
شورای عالی حفاظت فنی

آیین نامه حفاظتی در تعمیرگاه های خودرو

فصل اول – کلیات و تعاریف:

3

فصل دوم - مقررات عمومی:

3

فصل سوم - مقررات اختصاصی:

4

بخش دوم- چاله سرویس

4

بخش سوم- باطری سازی و برق خودرو

5

بخش چهارم- پنچرگیری

5

بخش ششم- صافکاری و نقاشی خودرو

7

بخش هفتم- کارواش

7

فصل اول - کلیات و تعاریف:

هدف و دامنه کاربرد: این آیین‌نامه به استناد مواد 85 و 86 قانون کار به منظور صیانت از نیروی انسانی و منابع مادی کشور و تامین و ارتقاء سطح ایمنی و حفاظت فنی در تعمیرگاه‌های خودرو تدوین گردیده و تمامی کارفرمایان و کارگران مشمول قانون کار مکلف به رعایت و اجرای آن می‌باشند.

ماده 1- تعاریف به شرح زیر می‌باشد:

1- تعمیرگاه خودرو: کارگاهی است که در آن انواع خودروها توسط مکانیک‌ها و تکنسین‌های خودرو تعمیر می‌شوند.

2- تعمیرکار خودرو: به شخص دارای صلاحیتی اطلاق می‌شود که به تعمیر، سرویس و بازدید فنی خودرو می‌پردازد.

3- مجتمع تعمیرگاهی: کارگاهی که شامل قسمت و واحد‌های مختلف بوده و در هر قسمت از آن، انجام امور خاصی از تعمیر خودرو انجام می‌شود.

4- کارواش: کارگاهی که در آن شست‌وشوی و نظافت بیرون و داخل خودرو انجام می‌گردد.

5- بچه رینگ: قسمتی از چرخ خودرو است که باعث تثبیت لاستیک بر روی آن می‌شود.

6- بالانس چرخ: متعادل سازی و هم راستایی چرخ خودرو را گویند.

7- اتوی پنچرگیری: دستگاهی دارای دو فک مکانیکی است که در زمان پنچرگیری برای اتصال وصله به تیوپ لاستیک به کار می‌رود.

8- اتصال کوتاه: اتصال لحظه‌ای بین دو قطب از یک منبع تغذیه الکتریکی را اتصال کوتاه گویند.

9- بالابر: وسیله‌ای است که برای حرکت عمودی خودرو مورد استفاده قرار می‌گیرد که می‌تواند ثابت و یا متحرک باشد.

فصل دوم - مقررات عمومی:

ماده 2- کارفرما مکلف است نسبت به ارزیابی ریسک و ایمن سازی محیط کارگاه خود بر اساس نتایج ارزیابی اقدام نماید.

ماده 3- استفاده از تجهیزات حفاظت فردی متناسب با نوع کار در تعمیرگاه الزامی است.

ماده 4- کارفرما مکلف است به منظور کاهش خطرات شناسایی شده موجود در تعمیرگاه، نسبت به حذف خطرات یا انجام اقدامات جایگزین یا جداسازی منطقه یا منبع و خطر یا کنترل‌های اداری و مهندسی (محدود کردن و سایر موارد) یا استفاده از تجهیزات حفاظت فردی متناسب با نوع اقدام نماید.

ماده 5- رعایت دستورات مندرج در برگه اطلاعات ایمنی مواد شیمیایی مورد استفاده در تعمیرگاه‌ها الزامیست.

ماده 6- انجام معاینات دوره‌ای و پزشکی کارگران تعمیرگاه‌ها الزامی است.

ماده 7- کارفرما مکلف است نسبت به تعمیر و نگهداری دوره‌ای تمامی تجهیزات مورد استفاده در تعمیرگاه اقدام نموده و قبل از شروع بهره‌برداری نسبت به صحت عملکرد ایمن آنها اطمینان حاصل نماید. در صورت وجود هرگونه نقصی که منجر به عملکرد ناایمن تجهیزات فوق می‌گردد از سرویس خارج نماید.

ماده 8- وجود فضای کافی برای توقف یا انجام عملیات تعمیر خودروها، تردد کارگران، قرار دادن وسایل و ابزارکار و همچنین انجام عملیات در اطراف محل توقف خودرو الزامی است.

ماده 9- ورود افراد متفرقه به محوطه کارگاهی تعمیرگاه فقط با اجازه مدیر تعمیرگاه یا نماینده او مجاز است.

ماده 10- تعمیرگاه‌ها باید در تمام قسمت‌های اداری و کارگاهی به وسایل اعلام و اطفاء حریق تجهیز شوند.

ماده 11- جانمایی و نصب کپسول‌های اطفاء حریق و سطل‌های شن برای اطفاء حریق حاصل از مواد قابل اشتعال در تعمیرگاه خودرو الزامی است.

ماده 12- کف تعمیرگاه باید هموار، بدون حفره و زایده باشد. همچنین باید قابل شستشو و دارای شیب مناسب باشد تا در هنگام شستشو، به سهولت فاضلاب حاوی چربی و روغن و سایر مواد شیمیایی به خارج از محیط کار منتقل گردد.

ماده 13- کف تعمیرگاه باید تحمل وزن دستگاه‌ها و ماشین‌آلات موجود و همچنین لرزش‌های ناشی از آنها را داشته باشد.

ماده 14- ارتفاع سقف کارگاه باید متناسب با نوع خودرو و تجهیزات نصب شده در آن باشد.

- ماده 15- کارفرمای هر واحد در مجتمع تعمیرگاهی، در محدوده کاری کارگاه خود، مسئول اجرای مقررات این آیین نامه بوده و همه آنها ملزم به مشارکت و همکاری در تامین ایمنی محیط مجتمع، می باشند.
- ماده 16- انجام همزمان عملیات مختلف تعمیراتی بر روی یک خودرو، ممنوع است.
- ماده 17- انجام هر گونه عملیات اعم از تعمیر، تنظیم و آزمایش قطعات خودرو فقط توسط افراد ماهر و با رعایت نکات ایمنی مجاز است.
- ماده 18- مسیر تردد و محل توقف یا حضور مشتریان و افراد متفرقه و همچنین محل قرارگیری یا نصب تجهیزات باید مشخص و از یکدیگر مجزا گردد.
- ماده 19- انجام اعمال خودسرانه، ناایمن، شوخی و غیر مرتبط با کار در تعمیرگاه ممنوع است.
- ماده 20- تعمیرات سیستم های گازسوز فقط توسط افرادی که دوره های آموزشی لازم را گذرانده و دارای گواهینامه آموزشی مرتبط و معتبر هستند، مجاز است.
- ماده 21- تعمیرکاران سیستم های گازسوز باید علاوه بر تجهیز به وسایل حفاظت فردی مناسب از دستکش های ضد برودت نیز استفاده نمایند.
- ماده 22- ماشین آلات و دستگاه های مورد استفاده در تعمیرگاه، باید دارای لوح شناسایی حاوی مشخصات فنی از طرف شرکت سازنده باشند.
- ماده 23- تجهیزات، ابزار آلات و وسایل تعمیرگاهی ضمن بازدید چشمی قبل از بکارگیری، باید براساس دستورالعمل شرکت سازنده مورد بازبینی قرار گیرد. در صورت وجود نقص تا رفع آن مورد استفاده قرار نگیرد.
- ماده 24- استفاده از هوای فشرده برای نظافت ابزار و وسایل، سطوح کار و لباس کار ممنوع است و به هیچ عنوان نباید برای نظافت اعضای بدن مورد استفاده قرار گیرد.
- ماده 25- استفاده و بکارگیری هر گونه ابزار آلات، وسایل، ماشین آلات و تجهیزاتی که با ایجاد تغییر از حالت استاندارد یا طراحی اصلی کارخانه سازنده خارج شده، ممنوع است.
- فصل سوم - مقررات اختصاصی:
- بخش اول- مکانیکی
- ماده 26- ابزار کار، تجهیزات و روش کار باید متناسب با نوع کار بوده و استفاده از ابزار آلات مستعمل، فرسوده ، شکسته و معیوب ممنوع می باشد.
- ماده 27- برای جابجایی و انتقال موتور و گیربکس خودرو و سایر قطعات حجیم و سنگین باید از وسایل مکانیکی حمل بار متناسب، استفاده شود.
- ماده 28- کپسول حاوی گاز کولر باید در محلی نگهداری شود که از حرارت، تابش مستقیم نور خورشید، رطوبت، ضربه و فشار محافظت گردد.
- ماده 29- قبل از انجام تعمیرات بر روی مخزن و اجزاء سیستم سوخت رسانی، تخلیه سوخت الزامی است.
- بخش دوم- چاله سرویس
- ماده 30- روشنایی داخل چاله سرویس باید از نوع ثابت و حفاظ دار بوده به نحوی که کارگر از دید کافی برخوردار باشد.
- ماده 31- نصب آستانه در اطراف دهانه چاله سرویس برای جلوگیری از سقوط خودرو به داخل چاله سرویس الزامی است.
- ماده 32- قراردادن و انبار کردن وسایل و اشیاء غیرضروری و مواد قابل اشتعال و انفجار در داخل چاله سرویس ممنوع است.
- ماده 33- چاله سرویس باید دارای کفشی و درچه تخلیه فاضلاب بوده و کف و بدنه آن از مصالحی ساخته شود که به آسانی قابل شستشو و نظافت باشد.
- ماده 34- قرار دادن کمپرسور هوا در داخل چاله سرویس ممنوع است.
- ماده 35- ابعاد چاله سرویس و محل ورود و خروج آن باید به گونه ای باشد که کارگر بدون برخورد به خودرو یا بدنه چاله سرویس به راحتی قادر به انجام فعالیت باشد.
- ماده 36- چاله سرویس در خارج از زمان بهره برداری، باید توسط درپوش مقاوم و مستحکم پوشانده شود.
- ماده 37- به منظور ورود و خروج کارگران به داخل چاله سرویس باید در هر دو طرف اقدام به تعبیه پلکان مناسب نموده و باید امکان خروج سریع از چال سرویس بوسیله نردبان یا پله وجود داشته باشد.

- ماده 38- نصب آینه برای جلوگیری از انحراف خودرو در جلوي چاله سرویس الزامي است.
- ماده 39- مخزن مخصوص تخلیه روغن سوخته باید مجهز به شیر تخلیه و لوله انتقال روغن سوخته باشد.
- بخش سوم- باتری سازی و برق خودرو
- ماده 40- در زمان کار بر روی مدارهای الکتریکی خودرو، باید کابل منفی باتری را جدا کرد.
- ماده 41- در کارگاه باطری سازی هنگام آماده سازی مایع باطری باید اسید به صورت قطره ای به آب افزوده گردد و از ایجاد جرقه و یا شعله باز در مجاورت آن به دلیل وجود گازهای قابل اشتعال و انفجار ممانعت به عمل آورد.
- ماده 42- محل تهیه آب باطری در کارگاه باطری سازی باید دارای تهویه موضعی باشد.
- ماده 43- هنگام جدا کردن باطری به منظور جلوگیری از انفجار ناشی از تجمع گاز و خطرات ناشی از آن باید ابتدا قطب منفی و سپس قطب مثبت جدا گردد، ضمناً هنگام نصب نیز ابتدا قطب مثبت و سپس منفی متصل گردد.
- ماده 44- ظروف نگهداری و انتقال اسیدها باید در مقابل خوردگی مقاوم و در مقابل ضربات وارده از استحکام کافی برخوردار بوده و دارای برچسب مشخصات باشد.
- ماده 45- آزمایش میزان شارژ باطری از طریق برقراری اتصال کوتاه قطب های مثبت و منفی آن ممنوع است.
- بخش چهارم- پنچرگیری
- ماده 46- محل نصب کمپرسور هوا باید به گونه ای باشد که کارگران در معرض آلودگی صوتی قرار نگیرند.
- ماده 47- شیرتخلیه کمپرسور هوا باید بطور متناوب باز شده و سوپاپ اطمینان و فشارسنج آن کنترل گردد.
- ماده 48- اتوی پنچرگیری باید مجهز به سیستم ترموستات برای تنظیم دمای لازم باشد.
- ماده 49- قبل از خارج نمودن بچه رینگ، باید باد لاستیک به طور کامل تخلیه گردد.
- ماده 50- انجام هرگونه تعمیرات، تعویض لاستیک، استفاده از خرک یا جک منوط به توقف و تثبیت کامل خودرو به منظور پیشگیری از جابجایی ناگهانی خودرو می باشد.
- ماده 51- استفاده از حفاظ مستحکم و مقاوم برای تعمیر و تعویض بچه رینگ به منظور جلوگیری از مخاطرات ناشی از پرتاب آن الزامی است.
- ماده 52- هنگام تنظیم تراکم باد لاستیک جدا شده از خودرو، استفاده از حفاظ مستحکم و مقاوم الزامی است.
- ماده 53- تعویض یا تعمیر رینگ های مستعمل، شکسته، جوشی و دارای نقص باید توسط افراد با تجربه انجام گیرد.
- ماده 54- باز و بسته کردن پیچ و مهره چرخ ها باید به صورت ضربدری صورت پذیرد و پس از شل شدن رینگ اقدام به باز نمودن کامل مهره ها نمود.
- ماده 55- قرار گرفتن قاب حفاظتی دستگاه بالانس بر روی چرخ به هنگام انجام بالانس الزامی بوده و تا قبل از توقف کامل دستگاه، برداشتن آن ممنوع است.
- بخش پنجم- جک ها و بالابرهای خودرو
- ماده 56- حضور راننده و سرنشین درون خودرو در حال تعمیر ممنوع است.
- ماده 57- نصب، جابجایی، آزمایش، راه اندازی، تنظیم، تعمیر و نگهداری و اخذ تائیدیه بازرسی فنی سالیانه بالابر خودرو باید توسط اشخاص دارای صلاحیت انجام شود. در صورت بروز هرگونه نقص باید برای استفاده مجدد، تعمیرات لازم را انجام داده و قبل از بهره برداری توسط شخص دارای صلاحیت، بازرینی و تائید گردد.
- ماده 58- بعد از بالا بردن خودرو توسط جک های متحرک استفاده از خرک فلزی برای تثبیت کامل خودرو الزامی است.
- ماده 59- بکاربردن هرگونه قطعات اضافی برای افزایش ارتفاع جک و خرک ها برای بالابردن خودرو ممنوع است.
- ماده 60- دستگاه های جک ستونی باید دارای تجهیزاتی باشند که ضمن تثبیت صفحه جک در ارتفاع مناسب از سقوط ناخواسته آن جلوگیری بعمل آورد.
- ماده 61- دستگاه های جک ستونی باید مجهز به سیستم هشدار دهنده صوتی و نوری در هنگام بالا و پایین رفتن باشد.
- ماده 62- عملکرد جک و بالابر باید به گونه ای باشد که خودرو را به صورت یکنواخت، آرام و ایمن به طرف بالا و پایین ببرد.
- ماده 63- قبل از پایین آوردن صفحه جک باید از عدم حضور افراد و ابزار و وسایل در زیر جک مطمئن گردید.

- ماده 64- استفاده از بالابر فقط به منظور بالا بردن و یا پایین آوردن خودرو برای امور بازدید، تعمیر، سرویس و امور فنی می باشد و استفاده از بالابر برای شستن خودرو، چربی زدایی، گل زدایی، سند بلاست، فرزکاری و موارد دیگر، ممنوع می باشد.
- ماده 65- قرار گرفتن افراد در داخل خودرو یا بر روی بالابر در هنگام استفاده از بالابر ممنوع است.
- ماده 66- فقط تعمیرکاری که در حال تعمیر خودرو می باشد حق حضور در زیر بالابر را دارد و تردد و تجمع سایر کارگران در زیر بالابر ممنوع است.
- ماده 67- میزان بار قرار گرفته بر روی جک باید متناسب با توان جک و مطابق دفترچه راهنمای و لوح شناسایی دستگاه باشد.
- ماده 68- دستگاه جک ستونی باید مجهز به تجهیزاتی باشد که در صورت اضافه بار، از عملکرد دستگاه ممانعت بعمل آورد.
- ماده 69- استفاده از دستگاه بالابر توسط افراد غیر مجاز ممنوع است و فقط افرادی مجاز به کار با آن هستند که دارای سلامت جسمانی، کارآموده و ماهر باشند و از مخاطرات کار با بالابر آگاه باشند.
- ماده 70- استفاده از بالابر فقط در محیط سرپوشیده و محافظت شده در برابر شرایط جوی مانند باران و برف و باد مجاز است.
- ماده 71- فاصله بین دیوارهای اطراف محل نصب بالابر با بدنه دستگاه باید به اندازه ای باشد که تردد افراد به سهولت انجام شود. قرار دادن هرگونه مواد اولیه، ضایعات و قطعات در این محدوده که باعث اختلال در تردد گردد ممنوع است.
- ماده 72- کار با بالابر تنها توسط یک اپراتور در موقعیت و محدوده ایمن معین شده مجاز است. همچنین اپراتور باید مشرف به تابلو فرمان دستگاه باشد.
- ماده 73- اپراتور بالابر باید کل سیستم و محدوده کاری را دیده و بر آن مشرف باشد تا حضور افراد متفرقه و اشیایی که باعث خطر می شوند را فوراً متوجه و دستگاه را متوقف نماید.
- ماده 74- بالابر باید طوری نصب و راه اندازی شده باشد که هنگام کار، به تاسیسات موجود در کارگاه به ویژه خطوط آب و برق و گاز برخورد نکند.
- ماده 75- بالابر نصب شده در فضاهای سرپوشیده باید در وضعیت حداکثر ارتفاع بالابر بعلاوه ارتفاع خودروی مستقر بر روی آن با موانع بالاسر خودرو به فاصله یک متر باشد.
- ماده 76- بالابردن اشیاء با استفاده از فقط بخشی از بالابر نظیر یک ستون به تنهایی یا دو بازو به تنهایی ممنوع می باشد.
- ماده 77- قبل از استفاده از بالابر، اپراتور باید از مجهز بودن بالابر به تجهیزات ایمنی مطمئن باشد. ضمناً جدا کردن و تغییر وسایل ایمنی بالابر ممنوع است.
- ماده 78- خودرو باید مطابق با دفترچه راهنمای کاربری و از طریق نقاط تکیه گاهی که سازنده توصیه کرده بر روی بالابر یا جک مستقر شود. قرار دادن خودرو در حالات دیگر ممنوع می باشد.
- ماده 79- هنگام بالا بردن خودرو با بالابر ثابت، بعد از طی اولین 20 سانتیمتر و قبل از ادامه بالابردن خودرو، باید پایداري بار در جهت های مختلف بررسی شود.
- ماده 80- ورود افراد به زیر بالابر و ناحیه کاری بدون فعال کردن قفل ایمنی مکانیکی بالابر ممنوع است.
- ماده 81- جدا کردن قطعاتی از خودرو یا ایجاد هر عاملی که باعث نوسان، لرزش و بهم خوردن توازن خودروی مستقر بر روی بالابر می شود، ممنوع است.
- ماده 82- برق بالابر در هنگام تعمیر و نگهداری آن باید قطع باشد.
- ماده 83- در صورت وجود روغن هیدرولیک روی بالابر و سطح زمین، استفاده از بالابر ممنوع است.
- ماده 84- مشخصات فنی، دستورالعمل های شرکت سازنده، روش های سرویس و نگهداری، بازرسی های فنی و همچنین سوابق تعمیراتی بالابر باید به صورت مکتوب در کارگاه موجود و در دسترس باشد.
- ماده 85- استفاده از بالابرهای هیدرولیکی در صورتی که دمای محیط کمتر از 5 درجه سانتی گراد یا بالاتر از 40 درجه سانتی گراد باشد ممنوع است.
- ماده 86- ترك کردن بالابر در هنگام کار و یا در وضعیت فعال نبودن قفل ایمنی مکانیکی ممنوع است.

- ماده 87- اپراتور باید معنای علائم ایمنی به کار رفته روی بالابر را بداند. این علائم می بایست همواره تمیز و قابل مشاهده بوده و در صورت جدا شدن و آسیب دیدن باید تعویض شوند.
- ماده 88- بالابرهای خودرو باید مجهز به سیستم هشدار دهنده صوتی و نوری در هنگام بالا و پایین رفتن باشد.
- ماده 89- هرگونه تغییر در بالابر به گونه ای که آن را از استاندارد یا طراحی اصلی کارخانه سازنده خارج نماید، ممنوع است.
- بخش ششم- صافکاری و نقاشی خودرو
- ماده 90- اتاق رنگ باید مجهز به پرده آب و تهویه موضعی باشد به نحوی که ذرات رنگ در محیط پراکنده نشود.
- ماده 91- قرار گرفتن کارگران در مسیر جریان تهویه هوا در زمان انجام عملیات رنگ پاشی ممنوع است.
- ماده 92- استفاده از شعله باز، فندک، تلفن همراه، دخانیات در اتاق رنگ ممنوع است. کارگران شاغل در اتاق مذکور باید مجهز به کفش و لباس ضد جرقه باشند و ورود اشخاص غیرمجاز به آن محیط ممنوع است.
- ماده 93- غلظت بخار حلال در اتاق رنگ باید 10 درصد کمتر از حد پایین انفجار باشد.
- ماده 94- انجام مداوم تهویه اتاق رنگ در حین رنگ کاری الزامی است و پس از پایان انجام عملیات رنگ کاری تا زمانی که هوای محیط پاک و قابل تنفس شود، به کار خود ادامه دهد.
- ماده 95- اتاق رنگ باید از مواد غیر قابل احتراق و غیرقابل نفوذ ساخته شده باشد.
- ماده 96- ظروف مایعات قابل اشتعال باید همیشه دارای درپوش بوده و در محل مناسب و بطور صحیح انبار شوند.
- ماده 97- هرگونه نشت مواد خطرناک باید سریعاً تمیز شده و پارچه های آغشته به حلال در محل ایمن جمع آوری و امحا شوند.
- ماده 98- هنگام استفاده از تجهیزات کششی و فرم دهی بدنه خودرو یا شاسی کشی، محل انجام عملیات محصور و کارگر توسط سپر حفاظتی مناسب از مخاطرات ناشی از رها شدن ناگهانی تجهیزات و برخورد با آن محافظت گردد.
- ماده 99- برای شاسی کشی خودرو باید از تجهیزات ایمن و متناسب با نوع کار استفاده نمود.
- ماده 100- دستگاه های شاسی کش قلابدار باید مجهز به شیطانک باشد.
- بخش هفتم- کارواش
- ماده 101- شیلنگ های انتقال آب در کارواش ها باید از نوع فشار قوی باشد. بست و کلیه متعلقاتشان باید متناسب با نوع کار و فشار آب باشد.
- ماده 102- استفاده از آبپاش های فشار قوی مخصوص شستشوی خودرو، برای نظافت کفش و لباس کارگران ممنوع است.
- ماده 103- خرک های مورد استفاده برای خشک کردن کف پوش خودروها باید به طور اطمینان بخشی مهار و ثابت شده باشند تا از سقوط آن بر روی افراد ممانعت به عمل آید.
- ماده 104- کارفرما مکلف است مکان انتظار مشخص و ایمنی را برای مراجعین در هنگام شستشوی خودرو تامین نماید. ورود افراد متفرقه به محوطه کارواش ممنوع است.
- ماده 105- محل استقرار و استراحت موقت یا دائم کارگران باید مطابق با آیین نامه حفاظت و بهداشت عمومی در کارگاهها باشد.
- فصل چهارم - سایر مقررات:
- ماده 106- انبار کردن مواد و لوازم یدکی، قطعات فرسوده و ضایعاتی، کارتن ها و جعبه ها بر روی سقف تعمیرگاه، درون چاله سرویس و همچنین در محوطه تعمیرگاه ممنوع است.
- ماده 107- کلیه وسایل و تجهیزات و مواد و قطعات مورد استفاده در تعمیرگاه باید در محل مناسب قرار داشته باشد.
- ماده 108- روشن گذاشتن موتورهای احتراقی در محیط های بسته تحت هر عنوان ممنوع است.
- ماده 109- کارفرما مکلف است نسبت به آموزش کارگران تعمیرگاه در خصوص شیوه صحیح بکارگیری ابزار و مواد مصرفی و آگاهی کامل از خطرات احتمالی اقدام نماید.
- ماده 110- استعمال دخانیات، آفرودختن آتش و شعله باز به عنوان گرمایش و همچنین استفاده از بخاریهای غیر استاندارد در داخل کارگاه ممنوع است.

- ماده 111- ظروف بنزین، روغن و دیگر مواد قابل اشتعال باید در بسته و مستحکم بوده و در مکانی نگهداری شوند که از حرارت، شعله، جرقه و ضربه محفوظ باشند.
- ماده 112- استفاده از مواد قابل اشتعال جهت شستشوی قطعات خودرو، اعضای بدن، لباس کار و کف و دیواره کارگاه ممنوع می باشد.
- ماده 113- بدنه کلیه وسایل و تجهیزات فلزی و همچنین تاسیسات الکتریکی باید به سیستم اتصال به زمین موثر تجهیز شود.
- ماده 114- قبل از انجام عملیات جوشکاری باید مواد قابل اشتعال و انفجار را از محل کار خارج نمود.
- ماده 115- جوشکاری و برشکاری در مکان هایی که مواد یا گازهای قابل اشتعال یا انفجار وجود دارد، ممنوع است.
- ماده 116- در زمان انجام عملیات جوشکاری، صافکاری، نقاشی و مکانیکی باید نسبت به جداکردن بست های باطری اقدام نمود.
- ماده 117- در عملیات جوشکاری استفاده از مولدهای استیلن غیر استاندارد ممنوع است.
- ماده 118- برای روشن کردن سر پیک جوشکاری باید از فندک مخصوص آن استفاده نمود.
- ماده 119- جوشکاری باک و مخازن مواد قابل اشتعال و انفجار بدون رعایت اصول ایمنی جوشکاری ممنوع است.
- ماده 120- استفاده از تنگ یا گیره برای اتصال شیرآلات کپسول ها تحت هر شرایطی ممنوع است.
- ماده 121- کارگاه رویه دوزی باید دارای تهویه موثر برای خروج بخارات و گازها بوده و استفاده از بنزین و دیگر مواد قابل اشتعال به عنوان رقیق کننده چسب ممنوع است.
- ماده 122- انجام کلیه امور تعمیراتی خودرو در معابر عمومی ممنوع است.
- ماده 123- ورود و نگهداری حیوانات در داخل تعمیرگاه مطلقاً ممنوع است.
- ماده 124- کاردر وضعیتهای بدنی نامناسبی که می توانند باعث خستگی و کاهش تمرکز شوند ممنوع است.
- ماده 125- کارگران باید از کار کردن در یک وضعیت بدنی ثابت ایستاده و یا نشسته و یا در زمان های طولانی کار، خودداری نمایند و به فواصل کوتاه وضعیت کاری خود را تغییر دهند.
- ماده 126- مسئولیت اجرای مواد مندرج در این آیین نامه با کارفرمای کارگاه بوده و در صورت وقوع هرگونه حادثه در محل کارگاه که به دلیل عدم رعایت این مواد باشد علاوه بر جرائم متعلقه قانونی مکلف به جبران خسارت زیان دیده می باشد.

این آیین نامه بازنگری آیین نامه تعمیرگاه وسایل نقلیه مصوب شورای عالی حفاظت فنی مورخ 1387/4/5 می باشد و مشتمل بر 4 فصل و هفت بخش و 126 ماده است و به استناد مواد 85 و 86 قانون کار جمهوری اسلامی ایران در جلسه یکصد و هشتاد و نهمین مورخ 1403/05/29 شورای عالی حفاظت فنی مورد تصویب قرار گرفت و در تاریخ به تصویب وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی رسیده است.